

# РЕШЕНИЕ

№ 2251

гр. \*\*\*\*\*, 08.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГД. НОНЧЕВА

при участието на секретаря ДЕНИЦА Ж. ВИРОНОВА  
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГД. НОНЧЕВА Гражданско дело № 20221110140164 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

### **Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.**

Образувано е по искова молба, уточнена с молби с вх. № 226724 от 24.10.2022 г. и с вх. № 39028/13.02.2023 г., подадени от З. Р. Д. срещу „\*\*\*\*\* и „\*\*\*\*\*. Предявени са искове за нищожност на сключени между страните договори, както и за връщане на суми, платени от ищцата по същите. В проведеното по делото о. с. з. на 14.11.2023 г. е допуснато изменение на предявените искове чрез увеличаване, респективно намаляване на техните размери, както следва: исковете за нищожност на процесния договор за потребителски кредит се считат предявени за цена от 1102,50 лв., исковете за нищожност на процесния договор за предоставяне на поръчителство – за цена от 543,41 лв., съответно – осъдителните искове срещу \*\*\*\*\* са намалени до сумата от 210,33 лв. (главният) и до сумата от 155,26 лв. (евентуалният).

В исковата молба се твърди, че на 27.10.2020 г. между ищцата и „\*\*\*\*\* бил сключен Договор за потребителски кредит № \*\*\*\*\*, по силата на който З. Д. получила кредит в размер на 1000,00 лева със срок за изплащане от 7 месеца. В съответствие с чл. 4.1 от договора за кредит и с цел обезпечаване на същия на 27.10.2020 г. ищцата сключила и договор за поръчителство с „\*\*\*\*\*. Общото задължение на З. Д. по двата договора възлизало на сумата от 1645,91 лева, а общата месечната погасителна вноска – на сумата от 235,13 лева, като по така формираното задължение ищцата заплатила една пълна вноска. На 15.12.2020 г. З. Д. сключила с „\*\*\*\*\* нов Договор за потребителски кредит № 2322262 за сумата от 2110,00 лева, с който тя погасила предсрочно задълженията си по договорите за кредит и за поръчителство от 27.10.2020 г. За тази цел заплатила на „\*\*\*\*\* сума в общ размер от 1320,33 лева, от които 1000,00 лева главница по договора за кредит, 120,33

лева – лихва, и 200,00 лева – възнаграждение за поръчителството (съгласно уточняваща молба с вх. № 226724 от 24.10.2022 г., л. 25). Изложени са подробни доводи от страна на ищеца за нищожност на процесния договор за кредит и за недействителност на клаузата от договора, предвиждаща сключването на договор за гаранция/поръчителство, поради протИ.речие с установените в ЗПК и ЗЗП разпоредби, съответно – поради заобикаляне на закона и накърняване на добрите нрави по смисъла на ЗЗД. Въз основа на изложеното ищцата поддържа, че за нея съществувал правен интерес от установяване нищожността на процесните договор за кредит и договор за поръчителство, и за осъждане на „\*\*\*\*\*“ да върне платеното от ищцата по двата договора. Претендира и направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответниците „\*\*\*\*\*“ и „\*\*\*\*\*“, като в подадени от тях в срок отговори се изложени твърдения за недопустимост, неоснователност и недоказаност на исковите претенции. „\*\*\*\*\*“ поддържа, че възнаграждението по процесния договор за кредит не било платено в негова полза, а в полза на „\*\*\*\*\*“. Оспорва по подробно изложени аргументи твърденията на ищеца за нарушаване нормите на ЗПК и ЗЗП, и моли производството по предявените срещу него осъдителни иски да бъде прекратено като недопустимо, евентуално – те, както и исковите за прогласяване нищожността на процесните договори, да бъдат отхвърлени като неоснователни. „\*\*\*\*\*“ сочи, че за ищеца не съществувал правен интерес от предявяване на иск за прогласяване нищожността на сключения между страните договор за поръчителство. Излага подробни доводи по същество, с които оспорва релевираните от ищцата твърдения за недействителност на процесните договори. Отправя искане за прекратяване на производството в частта по предявените срещу него иски като недопустимо, съответно – за отхвърлянето им като неоснователни.

**Софийски районен съд**, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са: 1/ предявени в условията на евентуалност иски срещу „\*\*\*\*\*“ за прогласяване нищожност на Договор за потребителски кредит № \*\*\*\* от 27.10.2020 г., сключен между З. Р. Д. и „\*\*\*\*\*“ – като главни иски, съответно – за прогласяване нищожност на чл. 4.1 от договора за кредит – като евентуални иски, както следва: иск с правно основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП за признаване за установено, че процесният договор е нищожен поради наличието на неравноправни клаузи; евентуални иски с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 и предл. 3 ЗЗД за признаване за установено, че процесният договор е нищожен поради заобикаляне на закона и поради накърняване на добрите нрави; евентуални иски с правно основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП и чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за признаване за установено, че чл. 4.1 от процесния договор е нищожен поради наличието на неравноправни клаузи, съответно – поради протИ.речие с добрите нрави;

2/ предявени в условията на кумулативно съединяване иски срещу „\*\*\*\*\*“ за прогласяване нищожност на Договор за поръчителство от 27.10.2020 г., сключен между З. Р. Д. и „\*\*\*\*\*“, с правно основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП за признаване за установено, че процесният договор е нищожен поради наличието на неравноправни клаузи; евентуални иски с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 и предл. 3 ЗЗД за признаване за установено, че процесният договор е нищожен поради заобикаляне на

закона и поради накърняване на добрите нрави;

3/ предявени в условията на кумулативно съединяване осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на „\*\*\*\*\* да заплати на ищеца следните суми, формирани след допуснато изменение на исковите чрез намаляване на първоначално заявените размери в проведеното по делото о. с. з., а именно – сумата от общо 210,33 лева, включваща недължимо платените по процесния договор за кредит лихви в размер на 55,07 лева и възнаграждението по договор за поръчителство в размер на 155,26 лева, или – в условията на евентуалност – сумата от 155,26 лева, представляваща недължимо платено възнаграждение по договор за поръчителство, ведно със законната лихва върху претендираните суми, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

По исковите за прогласяване нищожност на процесните договори за кредит и поръчителство:

За основателността на предявените иски, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следните предпоставки: 1/ сключването на договорите със съдържание, идентично с описаното в исковата молба; 2/ наличието на посочените в исковата молба основания за нищожност. От друга страна, в тежест на ответниците е да докажат наличието на валидни облигационни правоотношения между тях и ищцата по договора за кредит и за поръчителство. На основание чл. 154, ал. 1 ГПК всяка от страните е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания и възражения.

Не е спорно между страните, а и от представените по делото Договор за потребителски кредит № № \*\*\*\* от 27.10.2020 г. и Приложение № 1 към него се установява, че на посочената дата е сключен договор за потребителски кредит, по силата на който ответникът „\*\*\*\*\* се е задължил да предостави на ищцата кредит в размер на 1000 лв. срещу насрещно задължение на кредитополучателя да върне заетата сума до 10.06.2021 г. Уговорено е сумата да се изплаща на месечни вноски, дължими на 10-то число на съответния месец, като кредитополучателят дължи и годишен лихвен процент, равен на 30,00 %, при годишен процент на разходите от 34,50 %. Договорът е обезпечен с поръчителството на другия ответник „\*\*\*\*\*.

При извършване преценка досежно действителността на договора за кредит съдът не е обвързан от посочените от ищеца основания, доколкото нормите, уреждащи нищожността, са от императивен характер и за тях съдът следи служебно. Ето защо следва да се извърши цялостна проверка за наличие на основания за недействителност на сключения договор, която проверка се обхваща от пределите на чл. 22 ЗПК. Съгласно посочената разпоредба, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 – 9 ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Видно от съдържанието на процесния договор, кредитополучателят е предоставил на кредитната институция необходимите лични данни за целите на

сключване и изпълнение на договора за потребителски кредит, при условията на т. III.2. и т. III.3 от Общите условия за предоставяне на кредити, които са му били предварително предоставени и с които същият се е запознал. В този смисъл кредиторът е осигурил относимата преддоговорна информация, съдържаща основните параметри и условия по кредита, включително разходите по кредита. Впоследствие договорът е сключен отдалечено при условията на ЗПФУР, поради което съдът намира, че е изпълнена изискуемата форма за траен носител по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗПК.

Сключеният договор съдържа посочване на общия размер на кредита (т. 3 от Приложение № 1 към договора), фиксиран лихвен процент (т. 7 от Приложение № 1 към договора), годишния процент на разходите и методиката за изчисляването му (т. 8 от Приложение № 1 към договора и т. 11 към раздел VII от общите условия), погасителен план и условията на плащане, включително условията за предсрочно погасяване на задълженията (т. 10 от Приложение № 1 към договора и т. 4.3. от раздел VIII от общите условия), регламентирано право на отказ от договора (чл. 8 от договора и т. 4.2. към раздел VIII от общите условия).

Относно наведеното твърдение от ищцата, че действителният ГПР е различен от уговорения в договора, съдът намира следното: съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК договорът за потребителски кредит следва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в Приложение № 1 начин. Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В чл. 4 от договора е посочено, че усвояването на сумата, предмет на кредита, е обусловено от предоставяне на поръчителство от одобрено от „\*\*\*\*\*“ юридическо лице, вследствие на което между ищцата и „\*\*\*\*\*“ е сключен договор за предоставяне на поръчителство от 27.10.2020 г. срещу уговорено възнаграждение. В изпълнение на договора за предоставяне на поръчителство е сключен договор между „\*\*\*\*\*“ и „\*\*\*\*\*“, по силата на който първото дружество се е съгласило да обезпечи задълженията на ищцата.

При служебно извършена справка в Търговския регистър по партии на кредитора и поръчителя се установява, че същите са свързани дружества (едноличен собственик на капитала на „\*\*\*\*\*“ е именно „\*\*\*\*\*“), което е индicia за знание у кредитора за наличието на допълнителни такси по договора под формата на уговорено възмездно поръчителство още към момента на сключването му. Към този

извод навежда и разпоредбата на чл. 8, ал. 5 от договора за предоставяне на поръчителство, която предвижда, че \*\*\*\*\* е овластено да приема вместо поръчителя възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство.

Ето защо, съдът намира, че възнаграждението в полза на поръчителя е разход, свързан с предмета на договора за потребителски кредит, доколкото касае обезпечение на вземанията по договора. В тази връзка същото следва да се включи към ГПР по кредита, тъй като се обхваща от легално дадената дефиниция в § 1, т. 1 ДР ЗПК за общ разход, съгласно която „Общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Несъмнено заплащането от ищцата на възнаграждение за поемане на поръчителство от свързаното с кредитора дружество представлява допълнителна услуга, която произтича от договора за кредит и която е задължително условие за усвояване на кредита.

До този извод съдът достига, съобразявайки разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от процесния договор за кредит, която предвижда, че ако в посочения в ал. 1, изр. 1 на същия член срок кредитополучателят не предостави съответното обезпечение на кредита, ще се счита, че заявлението не е одобрено от „\*\*\*\*\*“, съответно – че договорът не поражда действие между страните. В тази връзка, тълкувайки отделните уговорки между страните в тяхната взаимовръзка и цялост, изхождайки от смисъла, който произтича от целия договор и съобразно неговата цел, на основание чл. 20 ЗЗД, съдът приема, че само привидно е уредена възможността на кредитополучателя да избере дали да предостави обезпечение или не, тъй като дори и в хипотезата на „доброволно“ обезпечаване на задълженията, ако не бъде предоставено обезпечение, между страните няма да бъде сключен договор за кредит, и в този смисъл се явява задължителна предпоставка за пораждане на неговото действие.

Отделно, ако кредитополучателят е заявил обезпечение чрез поръчителство с одобрено от заемотателя \*\*\*\*\* юридическо лице-поръчител, то заявлението му за сключване на договора за кредит се разглежда в рамките на 48 часа от подаване на заявлението, като срокът за одобрение на заявлението за отпускане на кредит в този случай е 24 часа. При непосочване обаче на посоченото обезпечение, заявлението на лицето, кандидатстващо за кредит, се разглежда в 14-дневен срок от подаването му. Предвид обстоятелството, че се касае за отпускане на т. нар. „бързи кредити“, при които потребителят разчита да получи заявената сума в кратък срок, то разликата от

почти две седмици в срока на одобрение за кредит на практика превръща сключването на договора за предоставяне на поръчителство в задължително условие за получаването на кредита. Горното съставлява и неравноправно третиране на потребителите с оглед срока на разглеждане на заявлението в полза на тези, които са посочили, че ще обезпечат вземането с поръчителство на юридическо лице - поръчител, което освен това и следва да е одобрено от кредитодателя.

От анализа на клаузите относно обезпечението на кредита следва, че потребителят, за да ускори разглеждане на заявлението си за кредит на парична сума, от която се нуждае, следва да сключи „договор за предоставяне на поръчителство“ с посочено от кредитора юридическо лице – поръчител, което обуславя задължителния характер на допълнителната услуга.

Въпреки че всеки един от представените договори – този за кредит и този за предоставяне на поръчителство, формално представлява самостоятелен договор, двата договора следва да се разглеждат като едно цяло. Тази обвързаност се установява от уговорката за приоритетно разглеждане на искането за предоставяне на кредит при сключване на договор за поръчителство на кредитополучателя с одобрено от кредитодателя юридическо лице-поръчител, сключването на договора за поръчителство в същия ден, в който е сключен договорът за кредит, както и изричната уговорка за приоритетно изплащане на възнаграждението по поръчителството пред това по основното задължение по кредита, изрично посочено в чл. 8, ал. 5 от договора за предоставяне на поръчителство. С оглед изложеното съдът намира, че разходът за възнаграждение на поръчителя за обезпечаване вземанията на \*\*\*\*\* по процесния договор за потребителски кредит, отговаря на поставените от ЗПК изисквания, за да се включи в общия разход по кредита (така – Решение № 264616 от 09.07.2021 г. по в. гр. д. № 9991/2020 г. по описа на СГС, ГО, II-Е въззивен състав).

От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло като компетентно и обосновано изготвено, се установява, че при добавяне в ГПР на възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, същият би възлизал на 314,87 %. Съдът намира, че така посоченият ГПР надвишава императивната забрана на чл. 19, ал. 4 ЗПК, съгласно която ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва, което пък е мотивирало кредитора да прикрие реалния процент на разходите, като не включи разхода за допълнителната услуга в ГПР. В този смисъл, доколкото не са спазени изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, на основание чл. 22 ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен.

С оглед изложеното, искът за прогласяване нищожност на Договор за потребителски кредит № \*\*\*\* от 27.10.2020 г. се явява изцяло основателен, поради което не са налице процесуалните условия за разглеждане на предявените в условията

на евентуалност искове за прогласяване нищожност на клаузата на чл. 4.1 от договора.

Съобразно представените по-горе мотиви, настоящият състав приема, че договорът, сключен между потребителя и \*\*\*\*\*, и този, сключен между потребителя и “\*\*\*\*”, се намират във взаимовръзка помежду си и представляват система от правоотношения между страните, поради което последиците от прогласяване недействителността на договора за потребителски кредит неминуемо рефлексират и по отношение на договора за предоставяне на поръчителство поради естеството на правоотношенията (в този смисъл – цитираното Решение № 264616 от 09.07.2021 г. по в. гр. д. № 9991/2020 г. по описа на СГС, ГО, II-Е въззивен състав). Ето защо следва да се приеме, че и договорът за предоставяне на поръчителство от 27.10.2020 г. е недействителен предвид заобикаляне разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, съответно – искът за прогласяване на неговата нищожност следва да бъде уважен.

По осъдителните искове с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД срещу  
„\*\*\*\*\*“.

За основателността на предявените искове, ищецът следва пълно и главно да докаже: 1/ заплащането на сумата от ищеца в полза на „\*\*\*\*\*“; 2/ постъпването на сумите в имуществения комплекс на „\*\*\*\*\*“. От друга страна, в тежест на ответниците е да установят наличието на валидно основание за заплащане на лихви по договора за кредит, съответно – на възнаграждение по договора за поръчителство от ищеца в тяхна полза.

На основание чл. 23 ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. С оглед прогласяване на нищожността на процесния договор за кредит, извън чистата стойност на кредита – усвоената от кредитополучателя сума в размер на 1000 лв., останалите заплатени във връзка с договора възнаградителни лихви и други постъпили плащания от страна на З. Д. в полза на „\*\*\*\*\*“ се явяват недължимо платени и като такива подлежат на връщане на потребителя.

От приетото по делото заключение по ССЧЕ се установява, че З. Д. е заплатила на „\*\*\*\*\*“ суми в общ размер на 1210,33 лв., които, съобразно представената на вещото лице документация от ответните дружества, са разпределени, както следва: по договор за потребителски кредит – суми в размер на 1028,51 лв., от които 1000 лв. главница и 28,51 лв. възнаградителна лихва; по договор за предоставяне на обезпечение – сумата в размер на 155,26 лв., представляваща заплатени две дължими вноски по погасителния план към този договор. Констатиран е още и неразпределен остатък в размер на 26,56 лв.

В о. с. з. на 14.11.2023 г., експертът пояснява, че макар плащането на сумата от 155,26 лв. да е постъпило по сметките на „\*\*\*\*\*“, същото е отразено като приход

на дружеството „\*\*\*\*\*“ по договора за поръчителство. Няма данни „\*\*\*\*\*“ да е осчетоводило това плащане за погасяване на свои вземания – същото е осчетоводено за задължение към договор за поръчителство, поради което претенцията срещу \*\*\*\*\* в тази част се явява неоснователна.

Предвид изложеното сумата, подлежаща на връщане на потребителя като платена без основание, е в размер на 55,07 лв., до размера на която искът се явява основателен и следва да бъде уважен, като за разликата до пълния предявен размер от 210,33 лв. – да бъде отхвърлен.

С оглед събдяване на вътрешнопроцесуалното условие, а именно – достигане до извод за частична неоснователност на предявения главен иск, съдът следва да разгледа и съединения в условията на евентуалност иск по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за сумата от 155,26 лв. – недължимо платена по недействителен договор за предоставяне на поръчителство от 27.10.2020 г. Макар евентуално предявеният иск да почива на различно основание – договора за предоставяне на поръчителство, доколкото процесната сума се претендира от същото лице – \*\*\*\*\* , в патримониума на което сумата не е постъпила, то по изложените вече съображения, този иск като неоснователен подлежи на отхвърляне.

#### По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноси имат З. Д. и \*\*\*\*\* , съразмерно с уважената, респективно – отхвърлената част от предявените искове.

Ищцата в производството е представлявана при условията на чл. 38 ЗАДв. – предоставена безплатна правна помощ по Договор за правна защита и съдействие от 17.05.2022 г. (л. 7, гръб, от делото). В тази връзка на основание чл. 38, ал. 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв. ответникът \*\*\*\*\* следва да бъде осъден да заплати на адв. Д. М., АК-\*\*\*\*\* , адвокатско възнаграждение в общ размер на 514,98 лв., от които 410,25 лв. за уважения иск за прогласяване нищожността на договора за потребителски кредит и 104,73 лв. – съобразно уважената част от главния иск по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

На основание чл. 38, ал. 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, ответникът „\*\*\*\*\*“ следва да заплати на адв. Д. М., АК-\*\*\*\*\* , адвокатско възнаграждение за процесуално представителство и защита по уважения иск за прогласяване нищожността на договора за предоставяне на поръчителство, в размер на **400 лв.** Определените от съда размери на адвокатския хонорар в полза на процесуалния представител на ищцата съответстват на нормативно установения в чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум, както и на правната и фактическа сложност на делото.

Ответникът \*\*\*\*\* е направил искане за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съобразно размера на отхвърлената част от



исковете по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД (главен и евентуален), на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, възлиза на 173,82 лв., от които 73,82 лв. възнаграждение за главния иск и 100 лв. – за евентуалния, определени от съда в минимален размер на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, съобразно вида и обема на извършената дейност от процесуалния представител на ответника, както и липсата на фактическа и правна сложност на делото. Посочената сума следва да бъде възложена в тежест на ищцата, която, макар и освободена от задължението за заплащане на такси и разноски по делото, не е освободена от материалноправната ѝ отговорност пред насрещната страна по спора за извършените от нея разноски за производството.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК \*\*\*\*\* следва да бъде осъдено да заплати по сметка на СРС сумата от 141,64 лв., представляваща държавни такси и разноски за депозит за ССЧЕ, съобразно уважената част от исковете за прогласяване нищожността на договора за потребителски кредит и иска по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД. Аналогично, на същото основание, “\*\*\*\*\* е длъжно да заплати в полза на съда държавна такса в размер на 50,00 лв. по иска за прогласяване нищожността на договора за предоставяне на поръчителство.

По изложените съображения, Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав,

## **РЕШИ:**

**ОБЯВЯВА за нищожен**, на основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, **Договор за потребителски кредит № \*\*\*\***, сключен на **27.10.2020 г.** между **З. Р. Д.**, ЕГН: \*\*\*\*\*, и „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\*\*\*, поради протИ.речие със закона.

**ОБЯВЯВА за нищожен**, на основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, **Договор за предоставяне на поръчителство**, сключен на **27.10.2020 г.** между **З. Р. Д.**, ЕГН: \*\*\*\*\*, и „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\*, поради заобикаляне на закона.

**ОСЪЖДА „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление:** гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\*, \*\*\*\*\*, “\*\*\*\*”, **да заплати на З. Р. Д.**, ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*\*\*\*\*, кв. „\*“, № \*\*\*\*\*, в\*\*\*\*\*, \*\*, ап\*\*\*, на основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД **сумата от 55,07 лева**, представляваща платена без основание възнаградителна лихва и неразпределени суми по Договор за потребителски кредит № \*\*\*\*\*/27.10.2020 г., **ведно със законната лихва** върху сумата, считано от 26.07.2022 г. до окончателното □ изплащане, **като ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над присъдената сума от 55,07 лева до

**пълния предявен размер от 210,33 лева, както и в цялост предявения при условията на евентуално съединяване осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за връщане на сумата от 155,56 лева – платено възнаграждение по договор за поръчителство от 27.10.2020 г., като неоснователни.**

**ОСЪЖДА „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\*\*\***, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*”, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\* “\*\*\*\*\*”, **да заплати на Д. М.**, адвокат от АК-\*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*\*\*\*\*, бул. „\*\*\*\*\*“ № \*\*\* \*\*, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 36, ал. 2 ЗАдв., **сумата от 514,98 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на З. Р. Д. в настоящото производство, съобразно уважената част от исковете.

**ОСЪЖДА „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\***, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*”, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\* “\*\*\*\*\*”, **да заплати на Д. М.**, адвокат от АК-\*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*\*\*\*\*, бул. „\*\*\*\*\*“ № \*\*\* \*\*, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 36, ал. 2 ЗАдв., **сумата от 400,00 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на З. Р. Д. в настоящото производство.

**ОСЪЖДА З. Р. Д.**, ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*\*\*\*\*, кв. „\*“, № \*\*\*\*\*, в\*\*\*\*\*“, \*\*, ап\*\*\*, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **да заплати на „\*\*\*\*\***, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*”, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\* “\*\*\*\*\*”, **сумата от 173,82 лева**, представляваща сторени от ответника разноси в хода на исковото производство, съобразно отхвърлената част от исковете по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

**ОСЪЖДА „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\*\*\***, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*”, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\* “\*\*\*\*\*”, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК **да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от 141,64 лева**, представляваща дължими такси и разноси по иска за прогласяване нищожността на договора за потребителски кредит от 27.10.2020 г. и по иска по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, както и разноси за депозит за ССЧЕ, съобразно уважената част от исковете.

**ОСЪЖДА „\*\*\*\*\*, ЕИК: \*\*\***, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, район “\*\*\*\*\*”, бул. “\*\*\*\*\* (\*\*\*\*\*), \*\*\*\*\* “\*\*\*\*\*”, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК **да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата**

**от 50,00 лева**, представляваща държавна такса по иска за прогласяване нищожността на договора за предоставяне на поръчителство от 27.10.2020 г.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_